

ຄວາມຈິງແມ່ນຫຍັງ? - ເລກທີຫ້າ

ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ

Jeff Pippenger

2023-09-11

ປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກເປີດເຜີຍພາຍໃນສຽງຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ

ນັ້ນບົ່ງຊີ້ຖືກປະຫວັດສາດທີ່ພວກເຮົາກຳລັງຢູ່ໃນເວລານີ້.

ຄວາມລັບນັ້ນໄດ້ຖືກຊ່ອນໄວ້ຈົນກວ່າປະຫວັດສາດທີ່ມັນເປັນຕົວແທນນັ້ນຈະມາເຖິງ.

ນີ້ແມ່ນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ, ພຣະວິນຍານແຫ່ງ "ຄວາມຈິງ" ຊົງເປີດເຜີຍຄວາມຈິງທີ່ໄຍຮັນເອົາວ່າ ພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ເພາະວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດຄືຄວາມຈິງ. ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ວ່າຄຳວ່າ "ຄວາມຈິງ" ເປັນຕົວແທນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

ແລະບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ເປັນການເປີດເຜີຍທາງພາສາອັນມະຫັດສະຈັນວ່າ ຄຳພາສາເຮັບເຮີທີແປວ່າ "ຄວາມຈິງ" ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງເລິກເຊິ່ງຢ່າງຍິ່ງຕະຫຼອດພຣະຄຳພີ. ແຕ່ຍັງເປັນການອັດສະຈັນອັນໜ້າພິສູດອີກດ້ວຍ ຊົງເມື່ອເຂົ້າໃຈແລ້ວ ກໍກາຍເປັນກະແຈສຳລັບເປີດຄຳພະຍາກອນໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ, ແລະໂດຍການນັ້ນກໍເປີດພຣະຄຳພີທັງໝົດ. ແຕ່ສິ່ງນີ້ມີໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈຈະເຫັນ, ຈະໄດ້ຍິນ, ແລະຮັກສາບັນດາສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນເທົ່ານັ້ນ ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ.

ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດຮັບຮູ້ "ຄວາມຈິງ" ໃນລັກສະນະທີ່ຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົ້ນໄດ້ໂດຍຄວາມຈິງນັ້ນ

ຈຳເປັນຕ້ອງມີການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ມະນຸດອາດເຂົ້າໃຈຄຳວ່າ "ຄວາມຈິງ" ໃນທາງສະຕິບັນຍາ

ແລະແມ່ນແຕ່ອາດປະຫລາດໃຈໃນຄວາມໝາຍອັນເລິກເຊິ່ງຂອງມັນ ແຕ່ "ຄວາມຈິງ" ຈະຕ້ອງຖືກກິນເຂົ້າໄປ.

ມັນຈະຕ້ອງຖືກຊົມຊັບເຂົ້າໄປພາຍໃນ ແລະກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງແຫ່ງປະສົບການຂອງບຸກຄົນ ເພາະວ່າພຣະວັດຈະ

ນະນັ້ນນຳພາລົດອຳນາດແຫ່ງການຊົງສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າໄປສູ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາການຖືກປ່ຽນແປງໃຫ້ເປັນໄປຕາ

ມພຣະສັນຖານຂອງພຣະຄຣິດ. ໜຶ່ງໃນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການຄົ້ນຄວ້າສ່ວນຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ກ່ຽວກັບຄຳພາສາເຮັບເຮີທີຖືກແປວ່າ "ຄວາມຈິງ" ນັ້ນ ແມ່ນບັນດານັກບາຊຸຍພາສາເຮັບເຮີ

ຜູ້ຊົງໄດ້ກ່າວເຖິງລັກສະນະອັນນຳພະລັງຂອງຄຳວ່າ "ຄວາມຈິງ" ແລະການໃຊ້ຂອງມັນໃນພຣະຄຳພີດ້ວຍ.

ແຕ່ກັບມີເຫດຜົນໃດທີ່ຈະເຊື່ອວ່າ ຄວາມເຂົ້າໃຈຄຳວ່າ "ຄວາມຈິງ" ຂອງພວກເຂົາໃນທາງສະຕິບັນຍາ

ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາມາສູ່ພຣະຄຣິດ.

ຄວາມຈິງໃນຄຳພະຍາກອນທີ່ວ່າພຣະວັດຈະນະຈຳເປັນຕ້ອງຖືກຮັບປະທານເຂົ້າໄປພ້ອມກັບການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະ

ວິນຍານບໍລິສຸດ ສອດຄ້ອງກັບຄຳນິຍາມຂອງ Sister White ກ່ຽວກັບ "ນ້ຳມັນ"

ໃນຄຳອຸປະມາເຮືອງພິມມະຈາລີສິບຄົນ,

ແລະຍັງສອດຄ້ອງກັບຄຳບັນຍາຍຂອງນາງກ່ຽວກັບພິມມະຈາລີສອງຈຳພວກທີ່ກຳລັງຄອຍຖ້ຳເຈົ້າບ່າວ.

ສັນຍາລັກໜຶ່ງໂດຍຫຼາຍເທື່ອແລ້ວມັກຈະມີຄວາມໝາຍຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງປະການ,

ແລະຄວາມໝາຍນັ້ນຕ້ອງຖືກກຳນົດໂດຍບໍລິບົດທີ່ສັນຍາລັກນັ້ນປາກົດຢູ່.

ມັນບໍ່ຄວນຖືກກຳນົດໂດຍຄຳນິຍາມຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານໄວຍາກອນຕໍ່ຄຳນັ້ນ

ຫຼືໂດຍກອບເວລາທາງປະຫວັດສາດໃນຂະນະທີ່ຄຳນັ້ນຖືກຂຽນ.

ສອງແນວທາງນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ກະທຳເທວະວິທະຍາຂອງອັດເວນຕິດສ໌ໄດ້ຍຶດຖືເພື່ອປະຕິເສດ "ຄວາມຈິງ."

ສັນຍາລັກໜຶ່ງຖືກກຳນົດຄວາມໝາຍໂດຍບໍລິບົດທີ່ມັນຖືກນຳໃຊ້. ພາຍໃນພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ,

ຄຳວ່າ "ນ້ຳມັນ" ໃນຄຳອຸປະມາເຮືອງຍິ່ງພິມຈັນສິບຄົນ ແທນຄວາມໝາຍຢ່າງນ້ອຍສອງສາມປະການ

ຂຶ້ນກັບບໍລິບົດຂອງຂໍ້ຄວາມຕອນທີ່ພິມ "ນ້ຳມັນ" ນັ້ນ. ເປັນຫຍັງຍິ່ງພິມຈັນກຸ່ມໜຶ່ງຈຶ່ງມີນ້ຳມັນ

ແຕ່ອີກກຸ່ມໜຶ່ງບໍ່ມີ?

“ມີໂລກໜຶ່ງກຳລັງນອນຢູ່ໃນຄວາມອະທຳ, ໃນການຫຼອກລວງ ແລະ ຄວາມຫຼົງຜິດ, ຢູ່ໃນເງົາແຫ່ງຄວາມຕາຍໂດຍແທ້—ຫຼັບຢູ່, ຫຼັບຢູ່, ຜູ້ໃດກຳລັງຮູ້ສຶກເຈັບປວດໃນຈິດວິນຍານເພື່ອປຸກເຂົ້າເຫຼົ້ານັ້ນ? ສຽງໃດຈະສາມາດໄປເຖິງເຂົ້າໃດ? ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກພາໄປສູ່ອະນາຄົດ ເມື່ອສັນຍານຈະຖືກໃຫ້ຂຶ້ນວ່າ, ‘ເບິ່ງແມ່, ເຈົ້າບ່າວມາແລ້ວ; ຈົ່ງອອກໄປພົບພຣະອົງ.’ ແຕ່ບາງຄົນຈະໄດ້ຊັກຊ້າໃນການຈັດຫານນໍ້າມັນເພື່ອເຕີມໂຄມຂອງຕົນ, ແລະ ຊ້ຳເກີນໄປພວກເຂົາຈະພົບວ່າ ລັກສະນະນີໄສ, ຊຶ່ງນໍ້າມັນນັ້ນເປັນຕົວແທນ, ບໍ່ອາດຖ່າຍໂອນໄດ້. ນໍ້າມັນນັ້ນຄື ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ. ມັນເປັນຕົວແທນຂອງລັກສະນະນີໄສ, ແລະ ລັກສະນະນີໄສບໍ່ອາດຖ່າຍໂອນໄດ້. ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດສາມາດຈັດຫານນໍ້າມັນໃຫ້ແກ່ອົກຄົນໜຶ່ງໄດ້. ແຕ່ລະຄົນຕ້ອງຈັດຫາໃຫ້ແກ່ຕົນເອງ ຊຶ່ງລັກສະນະນີໄສທີ່ຖືກຊໍາລະໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກທຸກຮອຍເບື້ອນຂອງບາບ.” Bible Echo, May 4, 1896.

ພວກຍິງພົມຈັນທຶງເຂລາບໍ່ມີລັກສະນະນີໄສອັນຈຳເປັນສຳລັບຈະຜ່ານວິກິດການທີ່ຈະມາເຖິງໃນໂງ່ນໄດ້. ພວກນາງຂາດຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ. ແຕ່ນໍ້າມັນນັ້ນກໍ່ເປັນຂ່າວສານດ້ວຍ, ແລະນໍ້າມັນໃນຄໍາອຸປະມາເລື່ອງຍິງພົມຈັນສົບຄົນໃນ “ວັນສຸດທ້າຍ” ຄືຂ່າວສານຄຳເຕືອນຂັ້ນສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງຖືກແທນນ້ຳໂດຍພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ ທີ່ຈະຕ້ອງຖືກໄດ້ຍິນ, ອ່ານ ແລະຮັກສາໄວ້.

“ຜູ້ທີ່ຖືກເຈົ້າຍິນຢູ່ຂ້າງພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນ ມີຕົກແໜ່ງທີ່ເຄີຍຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຊາຕານໃນຖານະເຄຣຊູຜູ້ປົກຄຸມ. ໂດຍຜ່ານບັນດາຜູ້ບໍລິສຸດທິວິໄສອົບພຣະທັມຂອງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງດຳລົງການສື່ສານຢ່າງຕ່ຳເລື້ອຍກັບຊາວໂລກ. ນໍ້າມັນຄຳເປັນຕົວແທນແຫ່ງພຣະຄຸນ ຊຶ່ງໂດຍພຣະຄຸນນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຫວັງຕະກຽງຂອງຜູ້ເຊື່ອໃຫ້ມີຢູ່ຕາມສະເໝີ ເພື່ອວ່າຕະກຽງນັ້ນຈະບໍ່ກະພົບ ແລະບໍ່ດັບມອດລົງ. ຖ້າຫາກວ່ານໍ້າມັນອັນບໍລິສຸດນັ້ນຖືກເທລົງມາຈາກສະຫວັນໃນຂ່າວສານທັງຫລາຍແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ກຳລັງອຳນາດແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍກໍ່ຈະຄວບຄຸມມະນຸດໄວ້ໄດ້ຢ່າງສົມເຊີຍ.”

“ພຣະເຈົ້າຖືກລົບຫຼຸ່ມອີພວກເຮົາບໍ່ຮັບຂ່າວສານທີ່ພຣະອົງຊົງສົ່ງມາເຖິງພວກເຮົາ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງປະຕິເສດນໍ້າມັນຄຳອັນພຣະອົງປະສົງຈະເທລົງໃນຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ຖືກຖ່າຍທອດໄປສູ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມມືດ. ເມື່ອສຽງເອີ້ນດັ່ງຂຶ້ນວ່າ, ‘ເບິ່ງແມ່, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງມາ; ຈົ່ງອອກໄປພົບທ່ານເຖົ້າ,’ ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບນໍ້າມັນບໍລິສຸດ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖະນຸກະໜອມພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດໄວ້ໃນໃຈຂອງຕົນ ຈະພົບວ່າ ເຊັ່ນດຽວກັບພວກຍິງພົມມະຈັນທຶງ ພວກເຂົາບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະພົບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕົນ. ໃນຕົວພວກເຂົາເອງ ພວກເຂົາບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະໄດ້ຮັບນໍ້າມັນນັ້ນ ແລະຊີວິດຂອງພວກເຂົາກໍ່ພັງທະລາຍ. ແຕ່ຖ້າມີການທຸນຂໍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້າພວກເຮົາອ້ອນວອນເໝືອນດັ່ງທ່ານໄມເຊໄດ້ກະທຳວ່າ, ‘ຂໍຊົງສະແດງສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະອົງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນ,’ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເທລົງຢ່າງອຸດົມໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ. ຜ່ານທໍ່ຄຳທັງຫຼາຍ, ນໍ້າມັນຄຳຈະຖືກຖ່າຍທອດມາເຖິງພວກເຮົາ. ‘ບໍ່ແມ່ນໂດຍກຳລັງ, ຫຼືໂດຍອຳນາດ, ແຕ່ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ ພຣະຢາວແຫ່ງບັນດາພົນໂຍທາຕັດດັ່ງນັ້ນ.’ ໂດຍການຮັບແສງອັນເຈດີຈຳຈາກພຣະອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ບຸດທັງຫຼາຍຂອງພຣະເຈົ້າສ້າງແສງເປັນດວງປະທັບໃນໂລກ.” Review and Herald, July 20, 1897.

“ນໍ້າມັນ” ແມ່ນຂ່າວສານສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງອົກເທືອໜຶ່ງ ກໍ່ຄືພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ ຜູ້ທີ່ປົກຄຸມຈະມີນໍ້າມັນ ຈຳເປັນຕ້ອງອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເໝືອນດັ່ງໄມເຊໄດ້ກະທຳໃນຖ້ຳເຂົ້າໂຮເຣັບ. ແຕ່ຈົ່ງສັງເກດວ່າ ຖ້າພວກເຮົາຈະ “ອ້ອນວອນ ເໝືອນດັ່ງໄມເຊ” ໃຫ້ພຣະເຈົ້າ “ສະແດງ” “ສະຫງ່າລາສີ” ຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຮົາ ພວກເຮົາຕ້ອງທຸນຂໍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກ່ອນ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນພຣະຜູ້ປອບໂຍນ.

ຖ້າພວກເຮົາກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ແລ້ວໂດຍບັນດາທູດສະຫວັນ ແລະທ່ານສອງທ່ານ
ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ. ພວກເຮົາກຳລັງຫລອກລວງຕົນເອງ ຖ້າພວກເຮົາຄິດວ່າ
ພວກເຮົາສາມາດອະທິຖານ ແລະອ້ອນວອນເພື່ອພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ ຕາມທີ່ຂະໜົມທຳນຽມ
ແລະຈາລິດຂອງ Laodicean Adventism ແນະນຳວ່າຄວນກະທຳນັ້ນ
ໃນຂະນະດຽວກັນກັບປະຕິເສດຂ່າວສານແຫ່ງພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.
ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງຖືກຖ່າຍທອດມາສູ່ພວກເຮົາຜ່ານ "ຂ່າວສານແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ"
ຊຶ່ງຖືກຖ່າຍທອດໂດຍຜູ້ທີ່ຖືກເຈັມຕັ້ງສອງອົງ ຜູ້ຊຶ້ງຍືນຢູ່ຕາມບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ.
ເມື່ອພວກເຮົາປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງພຣະອົງ ພວກເຮົາກໍປະຕິເສດຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງ.

ແລ້ວຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕອບ ແລະທູນຖາມທ່ານວ່າ, "ຕົ້ນໝາກກອກເທດສອງຕົ້ນນີ້ທີ່ຢູ່ທາງຂວາຂອງຄັນປະທັບ
ແລະທາງຊ້າຍຂອງມັນ ແມ່ນຫຍັງ?" ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຕອບອີກ ແລະທູນຖາມທ່ານວ່າ,
"ກົງໝາກກອກເທດສອງກົງນີ້ ຊຶ່ງໂດຍທ່ານສອງທ່ານ ໄດ້ຖ່າຍນຳມັນອອກຈາກຕົ້ນເອງ ແມ່ນຫຍັງ?"
ແລະທ່ານໄດ້ຕອບຂ້ານ້ອຍ ແລະກ່າວວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ອອກຫລວີວ່າ ສົງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງ?"
ແລະຂ້ານ້ອຍທູນວ່າ, "ບໍ່ຮູ້ ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ." ແລ້ວທ່ານກ່າວວ່າ, "ສອງຜູ້ນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການເຈັມໄວ້,
ຜູ້ທີ່ຍືນຢູ່ຂ້າງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງສົ້ນ." ເຊກາຣີຍາ 4:11-14.

ບຸກຄົນທັງສອງຜູ້ນີ້ "ໄດ້ຮັບການເຈັມ, ຜູ້ຍືນຢູ່ຂ້າງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງສົ້ນ,"
ຍັງຖືກສະແດງແທນເປັນພະຍານທັງສອງໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບເອັດ.

"ກ່ຽວກັບພະຍານທັງສອງ ຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ປະກາດເພີ່ມອີກວ່າ: 'ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕົ້ນໝາກກອກສອງຕົ້ນ
ແລະຄັນປະທັບສອງອັນ ທີ່ຍືນຢູ່ຕາມພຣະເພັກຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ.'
'ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ,' ຜູ້ຂຽນເພງສັນລະເສີນໄດ້ກ່າວວ່າ, 'ເປັນປະທັບແກ່ເທົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແລະເປັນແສງສະຫວ່າງແກ່ທາງຂອງຂ້ານ້ອຍ.' Revelation 11:4; Psalm 119:105.
ພະຍານທັງສອງນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຳພີແຫ່ງພຣະສັນຍາເດີມ ແລະ ພຣະສັນຍາໃໝ່." The
Great Controversy, 267.

ບໍ່ວ່າເຮົາຈະພິຈາລະນາຄຳພະຍານຂອງເຊກາຣີຍາ ຫຼືຂອງໂຢຮັນ ກ່ຽວກັບພະຍານສອງຄົນ,
ບໍລິບົດຂອງຄຳພະຍານທັງສອງນັ້ນກໍຄືຂະບວນການແຫ່ງການສື່ສານ ອັນເປັນຄວາມຈິງປະການທຳອິດທີ່ໄດ້ຖືກ
ກ່າວເຖິງໃນຄວາມສຳພັນກັບຂ່າວສານແຫ່ງພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໃນພຣະນິມິດ ບົດ 1 ຂໍ້ 1.
ຈາກພຣະບົດາ ເຖິງພຣະບຸດ ເຖິງບັນດາທູດສະຫວັນ ເຖິງຜູ້ພະຍາກອນ ເຖິງຄຣິດຕະຈັກ.
ຂະບວນການທີ່ພຣະຄຣິດຊົງຕັດກັບມະນຸດຊາດນັ້ນ ເປັນຄວາມເຂົ້າໃຈສຳຄັນປະການໜຶ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງປະສົງຈະ
ສຳແດງໃຫ້ບຳກົດພາຍໃນຂ່າວສານເຕືອນຄັງສຸດທ້າຍ.
ສິ່ງນີ້ສອດຄ່ອງກັບການເນັ້ນໜັກໃນການນຳສະເໜີຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ອົງທີສາມ.

ຂໍ້ຄວາມຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ William Miller. Miller
ມີລັກສະນະຜ່າຍຄຳພະຍາກອນຫຼາຍປະການທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ ລາວເປັນ "ພ" ຂອງຂະບວນການນັ້ນ,
ຊຶ່ງໃນແງ່ຂອງ Alpha ແລະ Omega ຍ່ອມຮຽກຮ້ອງວ່າຈະຕ້ອງມີບຸດຊາຍ.
ລາວເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການໜຶ່ງທີ່ຖືກເອີ້ນໂດຍຊື່ "Millerite," ຊຶ່ງເປັນຄຳທີ່ໃຊ້ສຳລັບຫົນຊະນິດໜຶ່ງ.
ລາວໄດ້ຖືກໃຊ້ໃນການຈັດລະບຽບກົດເກນພຣະຄຳພີຊຶ່ງສຳລັບການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນ.
ກົດເກນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ກ້າຍເປັນອົງປະກອບສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງຂອງການສື່ສານຂໍ້ຄວາມແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ
ຊຶ່ງຖືກປະຕິເສດຫຼືຖືກຍອມຮັບ ຕາມທີ່ຄົນໃນຍຸກຂອງ Miller ໄດ້ເລືອກວ່າຈະຄົງຢູ່ໃນສະພາບ Laodicean
ອັນໃໝ່ຂອງພວກເຮົາ ຫຼືຈະກ້າຍເປັນ Philadelphians ຜູ້ມີປັນຍາ.
ໃນຖານະເປັນພໍ່ຂອງຂໍ້ຄວາມຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ,
ລາວເປັນແບບຢ່າງຂອງຂະບວນການໜຶ່ງທີ່ຈະປະກາດຂໍ້ຄວາມຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ, ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ
ຂະບວນການນັ້ນຕໍ່ຂໍ້ຄວາມນີ້ຈະຖືກນຳທາງໂດຍຊຸດກົດເກນພຣະຄຳພີໃສ່ສຳລັບການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນ

ອນ ຊົງສະຖາປະນາຂໍ້ຄວາມຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມຢ່າງໝັ້ນຄົງ ແໜ້ນດັງທີ Miller
ໄດ້ຖືກໃຊ້ເພື່ອສະຖາປະນາຂໍ້ຄວາມຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງ, Jesus Christ
ຄືກົງເມື່ອວານນີ້, ວັນນີ້ ແລະຕະຫຼອດໄປ.

ພວກພົນອ້ອມອັນເປັນທຶສັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ ຢ່າຫຼົງຜິດ. ຂອງປະທານອັນດີທຸກຢ່າງ
ແລະຂອງປະທານອັນສົມບູນທຸກຢ່າງ ມາຈາກເບື້ອງເທິງ
ແລະລົງມາຈາກພຣະບໍດີແຫ່ງບັນດາຄວາມສະຫວ່າງ ໃນພຣະອົງນັ້ນບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ
ຫຼືງົາແຫ່ງການຜັນປ່ຽນແຕ່ຢ່າງໃດ. ດ້ວຍນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງເອງ
ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ພວກເຮົາບັງເກດມາໂດຍພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄວາມຈິງ
ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະເປັນແໜ້ນຜົນທຳອິດຢ່າງໜຶ່ງໃນບັນດາສົງຄົງສ້າງຂອງພຣະອົງ. ຢາໂກໂບ 1:16–18.

ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ຫຼືໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງຂະບວນການແອດເວັນຕີສົມ,
ຂ່າວສານແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ຊົງຖືກແທນດ້ວຍນ້ຳມັນ ໄດ້ຖືກຖ່າຍທອດຜ່ານພະຍານທັງສອງ.
ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ກັບພວກມົນເລໂຮດ, ພະຍານທັງສອງນັ້ນແມ່ນພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່; ແລະ
ໃນຕອນສິ້ນສຸດ ພະຍານທັງສອງນັ້ນແມ່ນພຣະຄຳພີ ແລະ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ.
ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນວ່າເປັນຫຍັງ ໂຢຮັນ,
ຜູ້ຊົງເປັນພາບສະແດງຢ່າງສົມບູນທຶສຸດເຖິງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ
ໃນຊ່ວງເວລາຂອງການພິພາກສາໄຕ້ສວນ, ຈົ່ງຢູ່ໃນເກາະບັດໂມ.

ຂ້ານ້ອຍ ໂຢຮັນ, ຜູ້ທີ່ເປັນທັງພົນອ້ອມຂອງທ່ານ ແລະເປັນຜູ້ຮ່ວມໃນຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ
ແລະໃນອານາຈັກ ແລະໃນຄວາມອົດທົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໄດ້ຢູ່ໃນເກາະທີ່ເອີ້ນວ່າ ບັດໂມສ,
ເພາະເຫັນແກ່ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເພາະຄຳພະຍານຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະນິມິດ 1:9

ສະພາບແວດລ້ອມເຊິ່ງເປັນເຊິ່ງພະຍາກອນຂອງເກາະບັດໂມສ ສະແດງວ່າ ໂຢຮັນກຳລັງຖືກຂົ່ມເຫັງ.
ທ່ານຖືກຂົ່ມເຫັງເນື່ອງຈາກໄດ້ຮັບຂ່າວສານແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ
ຊົງຊີ້ບອກພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜ່ານທາງພຣະຄຳພີ ແລະ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ.

ການຂົ່ມເຫັງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນ “ວັນສຸດທ້າຍ” ກໍໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ເຊັ່ນກັນໃນພຣະນິມິດບົດທີ 11
ເມື່ອພະຍານທັງສອງຖືກຂ້າຕາຍຢູ່ຕາມຖະໜົນ ແລະທຸກຄົນກໍສະຫຼອງການຕາຍຂອງພວກເຂົາ. ໃນບົດທີ 11
ພະຍານທັງສອງນັ້ນຄື ເອວຢາ ແລະ ໂມເຊ. ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ຄຳພະຍານຂອງຕົນເປັນເວລາສາມປີເຄື່ອງ
ແລ້ວຈາກນັ້ນກໍຖືກຂ້າຕາຍ ແຕ່ຕໍ່ມາພວກເຂົາກໍໄດ້ຖືກຊົງໃຫ້ຄືນມາມີຊີວິດອີກ.

ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງຫມົດໄດ້ກ່າວເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍຫຼາຍກວ່າພົວພັນກ່າວເຖິງປະຫວັດຂອງຕົນເອງ
ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າເຄີຍມີບົ່ມໃດໜຶ່ງທີ່ກ່າວເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍ ບົ່ມນັ້ນກໍຄືພຣະນິມິດ
ບ່ອນທີ່ບົ່ມທັງຫມົດຂອງພຣະຄຳພີພົບກັນແລະສິ້ນສຸດລົງ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນຍຸກສຸດທ້າຍຈົ່ງຕ້ອງມີ “ຂ່າວສານ”
ຫນຶ່ງທີ່ຖືກຂ້າ ແລະພາຍຫຼັງນັ້ນຖືກຊົງໃຫ້ຄືນມີຊີວິດອີກ. ພຣະນິມິດບົດທີ 11
ໄດ້ສະແດງປະຫວັດຂອງການປະຕິວັດຜຮັງ ແຕ່ໃນຄວາມໝາຍທີ່ກົງກວ່ານັ້ນ
ມັນສະແດງເຖິງການໂຈມຕີຕໍ່ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.
ຂ່າວສານແລະຂະບວນການທີ່ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍຂ່າວສານແລະຂະບວນການຂອງ Miller
ໄດ້ຮັບການໂຈມຕີນັ້ນ ແລະໄດ້ຕາຍໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020. ຕາມພຣະນິມິດບົດທີ 11
ການໂຈມຕີນັ້ນຈະຖືກດຳເນີນໂດຍສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກຫຸບເລີກທົບມັກນັ້ນ.

ແລະເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ສ້າງເລັດຄຳພະຍານຂອງຕົນແລ້ວ,
ສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກຫຸບເຫວໄຮ້ກັນນັ້ນຈະເຮັດສົງຄາມຕໍ່ສັກກັບພວກເຂົາ, ແລະຈະເອົາຊະນະພວກເຂົາ,
ແລະຂ້າພວກເຂົາ. ແລະສິບຂອງພວກເຂົາຈະນອນຢູ່ໃນຖະໜົນຂອງນະຄອນໃຫຍ່,
ຊົງໃນທາງຜ່າຍວິນຍານເອີ້ນວ່າ ໂຊໂດມ ແລະ ອີຢິບ,

ບ່ອນທີ່ຈິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຖືກຄົງໄວ້ທີ່ກາງແຂນດ້ວຍ. ພຣະນິມິດ 11:8, 9

ຊົດສະເຕີໄວທ໌ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຊາບວ່າ “ທຸມເລກິຫາທິສຸດບໄດ”
ເປັນຕົວແທນຂອງການບາກດີອອກໃໝ່ຂອງອຳນາດແຫ່ງຊາຕານ.

“ເມື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ສຳເລັດ [ກຳລັງຈະສຳເລັດ] ຄຳພະຍານຂອງພວກເຮົາ.’
ໄລຍະເວລາທີ່ພະຍານທັງສອງຈະຕ້ອງພະຍາກອນໂດຍນຸ່ງຫົ່ມກະສອບໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798.
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາກຳລັງເຂົ້າໃກ້ການສິ້ນສຸດແຫ່ງພາລະກິດຂອງຕົນໃນຄວາມມັດມົວ,
ສົງຄາມຈະຖືກກໍ່ຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ພວກເຮົາໂດຍອຳນາດທີ່ຖືກພັນລະນາວ່າ
‘ສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກເຫວເລກິອັນບໍ່ມີທິສິນສຸດ.’ ໃນຫຼາຍປະເທດຂອງຢູໂຣບ
ອຳນາດທີ່ບໍ່ຖືກຄອງຢູ່ໃນສາສນາຈັກແລະລັດ ໄດ້ຖືກຊາຕານຄວບຄຸມມາເປັນເວລາຫຼາຍສະຕະວັດ
ໂດຍຜ່ານສັກກາງຂອງລະບົບສັນຕະປາບາ. ແຕ່ໃນທັນ
ມີການນຳສະເໜີໃຫ້ແກ້ໄຂການສຳແດງອຳນາດຂອງຊາຕານໃນຮູບແບບໃໝ່.” The Great Controversy,
268.

ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດໄດ້ລະບຸອຳນາດຢູ່ສາມປະການທີ່ຂຶ້ນມາຈາກຫຸບເຫວທິບໍ່ມີກິນ;
ປະການທຳອິດທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງແມ່ນ ອິສະລາມ ໃນພຣະນິມິດ ບົດ 9 ຂໍ້ 2, ປະການທີສອງແມ່ນ ອະເທວະນິຍົມ
ຂອງການປະຕິວັດຝຣັ່ງ ໃນບົດ 11 ຂໍ້ 8, ແລະປະການທີສາມແມ່ນ ໂຮມສະໄໝໃໝ່ ໃນບົດ 17 ຂໍ້ 8.
“ການສຳແດງໃໝ່” ໃນວັນສຸດທ້າຍ ທີ່ຈະບໍ່ພຽງແຕ່ໃຈມຕິຂະບວນການທີ່ຖືກເປັນແບບໂດຍຂະບວນການ
Millerite ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຈະໂຈມຕີໄລກອີກດ້ວຍ, ຄືການຕົວຕົວປອມຂອງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນອັນປອມ
ທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນນາມ “Woke-ism.” Woke-ism ເປັນຕົວແທນຂອງ
“ການສຳແດງໃໝ່ແຫ່ງອຳນາດຂອງຊາຕານ” ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຄຳຈຸນໂດຍ antichrist ນິກາຍ Jesuit ໃນປັດຈຸບັນ
ແລະຖືກຜັກດັບຜ່ານພໍ່ຄ້າທັງຫຼາຍ, ຜູ້ນຳທາງການເມືອງຂອງສະຫະປະຊາຊາດ,
ບັນດາຜູ້ແທນເສລີນິຍົມໃນຄຣິດຕະຈັກ Protestant ທີ່ຕົກຕຳໃນສະຫະລັດ, ແລະພັກ Democratic
ຄຽງຄູ່ກັບພວກ RINO-Republicans ຜູ້ທີ່ບໍ່ວ່າຈະສົງເສີມ ຫຼື ຍອມໃຫ້ມີການສົງເສີມ
ຄວາມຜັນແປທັງປວງຂອງວິຖີຊີວິດອັນເບື້ອງເບນຂອງຊຸມຊົນຮັກຮ່ວມເພດ ດັ່ງທີ່ຖືກແທນຄວາມໄວໃນບົດ
11 ວ່າ “ໄຊໂດມ.” ອຳນາດທັງສາມນີ້ແມ່ນສົງເທົ່າໃຈໄປສູ່ Armageddon,
ແລະພວກມັນຍັງຖືກແທນຄວາມໂດຍ “ອີຢິບ,” ສັນຍາລັກຂອງອະເທວະນິຍົມ ແລະ ຄວາມເປັນໂລກ.
ເມື່ອວາງຢູ່ພາຍໃນຄວາມອະນາທິປະໄຕຂອງການປະຕິວັດຝຣັ່ງ,
ຊຶ່ງເປັນອີກອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງອຳນາດທັງສາມນີ້ທີ່ປະກອບເປັນສົງເທົ່າ Sister White ເອີ້ນວ່າ
“ສະຫະພັນຊົດຮ້າຍ,” ພວກມັນບໍ່ວ່າໂດຍກົງ ຫຼື ໂດຍທາງອ້ອມ ກໍ່ສົງເສີມ ຫຼື ຍອມໃຫ້ Woke-ism. Woke-ism
ແມ່ນການປອມແບງຂອງຊາຕານຕໍ່ການຕົວຕົວຂອງພົນມະຈັນສິບຄົນ.
ພວກເຮົາຍັງມີອີກຫຼາຍສິ່ງຈະກ່າວໃນແນວທາງນີ້, ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດ
ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງກ່າວເຖິງຜົນຕາມມາຫຼັງຈາກການຄາດຕະກຳໃນຖະໜົນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກກະທຳໃນວັນທີ 18
ກໍລະກົດ 2020.

ແລະຍັງມີອີກ, ທ່ານຜູ້ອ່ານທີ່ຮັກ, ກະລຸນາເຂົ້າໃຈວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີການສະໜັບສະໜູນອັນໃດທີ່ຈະມອບໃຫ້ແກ່ພັກ Republican.
ບໍ່ມີແນວທາງທາງການເມືອງໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈ. ສົງເທົ່າຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນນັ້ນ
ແມ່ນພະລັງພະຍາກອນທີ່ດຳລົງຢູ່ໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ, ສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ລະບົບ Papacy.
ພະລັງເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກກ່າວເຖິງຢ່າງຈຳເພາະຍິ່ງຂຶ້ນ
ເມື່ອພວກເຮົາເລີ່ມກ່າວເຖິງໂດຍກົງເຖິງເຂົາສອງເຂົາທີ່ດຳເນີນຄຽງຄູ່ກັນຕັ້ງແຕ່ປີ 1798
ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ວັດທົນ Woke ແບບຊາຕານ ທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄົນອັນບອມ
ມາກ່ອນສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄົນທີ່ເທົ່າຈົງ ແລະ ກ່ອນເວລາແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄົນອັນແທ້ຈິງນັ້ນ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຂ້າລົງໃນຖະໜົນຫົນທາງ ໃນທີ່ສຸດຈະພັດທະນາກາຍເປັນພົມມະຈາຣິທິໂງ່ເຂລາ ຫຼື
ພົມມະຈາຣິທິສະຫຼາດ. ບັດນີ້ແມ່ນຫ້ວງເວລາທີ່ການມັດຮວບລັກສະນະນະໄສຂອງພວກເຮົາເຂົ້າເປັນມັດ
ບໍ່ວ່າຈະເປັນມັດທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ສຳລັບໄພແຫ່ງການທຳລາຍ ຫຼືເປັນມັດສຳລັບຍິງສາງສະຫວັນ.

ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໃນເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ
ພົມມະຈາຣິທິໂງ່ເຂົ້າລົງໃນປະຫວັດຂອງຂະບວນການມົນເລີ
ໄດ້ຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມຜິດຫວັງແຫ່ງການທົດສອບແຕກຕ່າງຈາກພົມມະຈາຣິທິສະຫຼາດ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊື່ບອກວ່າ ເມື່ອຮອດເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້ານັ້ນ ລັກສະນະນະໄສຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວ.
ແຕ່ຄຳພະຍານຂອງເຢເຣມີຍາແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາສາມາດເລືອກທີ່ຈະກັບຄືນຫາພຣະເຈົ້າ
ແລະພຣະອົງບໍ່ພຽງແຕ່ຈະກັບຄືນມາຫາພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພຣະອົງຈະຊົງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນກຳແພງທອງ
ສຳຮັດອັນແຂງແກ່ນຕ້ານຄົນອະທຳແລະຄົນທີ່ຫົວຢ້ານກົວ
ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຖືກໃຊ້ເປັນປາກຂອງພຣະອົງໃນວິກິດທີ່ຈະຕາມມາ. ຢູ່ໃນຈຸດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນເອງ
ພຣະເຢຊູຊົງສັນຍາວ່າຈະປອບໃຈພວກເຮົາ.
ນີ້ແມ່ນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງໂຢຮັນທີ່ຖືກຈັດວາງໄວ້ພາຍໃນປະຫວັດປະຈຸບັນຂອງພວກເຮົາ.

ນັ້ນແມ່ນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ; ມັນແມ່ນລັກສະນະນະໄສ ແລະ
ແມ່ນຂ່າວສານຕ່າງໆຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນ "ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ."
ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກໂລກຫຼາຍຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ດັ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສະຫຼະພາວະແຫ່ງຄວາມເປັນພຣະຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຍອມຮັບສະພາບມະນຸດທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ
ຂຶ້ນນັ້ນເຂົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຣະອົງເອງຕະຫຼອດນິລັນດອນດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ,
ດັ່ງນັ້ນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊຶ່ງຖືກປະທານໃນຊ່ວງເວລານີ້ຈະສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາຕະຫຼອດໄປ.

ຖ້າພວກທ່ານຮັກເຮົາ ຈຶ່ງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາໄວ້. ແລະເຮົາຈະທຸນຂໍພຣະບິດາ
ແລະພຣະອົງຈະປະທານຜູ້ປອບໂຍນອີກຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ
ເພື່ອທ່ານນັ້ນຈະສະຖິດຢູ່ກັບພວກທ່ານເປັນນິດ; ຄືພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ ຜູ້ທີ່ໂລກບໍ່ອາດຮັບໄດ້
ເພາະມັນບໍ່ເຫັນພຣະອົງ ແລະບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ; ແຕ່ພວກທ່ານຮູ້ຈັກພຣະອົງ
ເພາະພຣະອົງສະຖິດຢູ່ກັບພວກທ່ານ ແລະຈະຢູ່ໃນພວກທ່ານ.
ເຮົາຈະບໍ່ປະພວກທ່ານໄວ້ໃຫ້ເປັນດັ່ງລູກກຳລັງ; ເຮົາຈະມາຫາພວກທ່ານ. ໂຢຮັນ 14:15–18.

ການຖວາຍບຸຊາຂອງພຣະວິນຍານໃນການຊົງເລືອກທີ່ຈະສະຖິດຢູ່ກັບມະນຸດຕະຫຼອດໄປນັ້ນ
ມີຄວາມສອດຄ້ອງຂະໜານກັນກັບການຖວາຍບຸຊາຂອງອົກສອງພຣະພາກໃນພຣະສາມພາຄີແຫ່ງສະຫວັນ.
ບາງທີສິ່ງທີ່ສຳຄັນພ່ຽງກັນກັບການຖວາຍບຸຊາຂອງພຣະວິນຍານໃນຄວາມເຕັມພຣະທັຍຂອງພຣະອົງທີ່ຈະສະຖິດ
ດຢູ່ພາຍໃນແຕ່ລະຄົນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການໄຖ່ສຳລັບນິລັນດອນ ກໍຄືວ່າ ການມາເຖິງຂອງ "ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ"
ໃນປະຫວັດການສະເພາະນີ້ ບົ່ງຊວີວາເມື່ອໃດປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກປະທັບຕາໄວ້ສຳລັບນິລັນດອນ.

ແລະຢ່າເຮັດໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າໂສກເສົ້າ ໂດຍພຣະວິນຍານນັ້ນ
ພວກທ່ານໄດ້ຖືກປະທັບຕາໄວ້ສຳລັບວັນແຫ່ງການໄຖ່. ເອເຟໂຊ 4:30.

ໃນປະຫວັດສາດທີ່ສຳຄັນຍາເລືອງພຣະຜູ້ປອບໂຍນໄດ້ສຳເລັດຢ່າງສົມບູນ
ຊຶ່ງເປັນປະຫວັດສາດຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີພັນນັ້ນ ພຣະວິນຍານຈະ "ສະຖິດຢູ່" ໃນພວກເຮົາ
"ຕະຫຼອດໄປ." ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນທີ່ໄດ້ບັນລຸຂໍ້ກຳນົດຂອງຂ່າວປະເສີດຍອມໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ
ແລະດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງ "ຖືກປະທັບຕາໄວ້ຈົນເຖິງວັນໄຖ່ບາບ," ແຕ່ການປະທັບຕານັ້ນເປັນພຽງການຊີ້ໄປຂ້າງໜ້າ
າເຖິງເວລາທີ່ຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີພັນຈະຕ້ອງຖືກປະທັບຕາໃນລະຫວ່າງປະຫວັດສາດປະຈຸບັນນີ້.

ໃນພຣະທຳເອເຟໂຊ ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກປະທັບຕາໄວ້ຈົນເຖິງວັນໄຖ່ບາບນັ້ນ ຖືກນຳມາບຽບທຽບກັບຜູ້ທີ່“ເຮັດໃຫ້”
“ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ” “ເສຍພຣະໄທ.” ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເສຍພຣະໄທໂດຍການປະຕິເສດບໍ່
ຍອມຮັບການສື່ສານຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງປະຕິເສດນຳມັນຄຳ.
ເມື່ອພຣະຄຣິດຊົງສັນຍາວ່າຈະຊົງສົ່ງ “ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ” “ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ”
ມາໃຫ້ພວກເຮົາໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄວາມຜິດຫວັງນີ້
ພຣະອົງກຳລັງຊົງສັນຍາວ່າຈະຊົງປະທັບຕາຂອງພຣະອົງໄວ້ເທິງພວກເຮົາ
ແລະຕາປະທັບຂອງພຣະອົງນັ້ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ໂດຍສະເພາະພຣະບັນຍັດເລື່ອງວັນຊະບາໄຕ ຊົງເປັນວັນທີ່ໃຢຮັນໄດ້ຮັບນິມົດ
ແລະເປັນປະເດັນທີ່ກຳລັງຈະມາເຜີຍໜ້າຕາໂລກ.

ການປະທັບຕາຂອງພົມມະຈາລິທິສະຫລາດນັ້ນ ສຳເລັດລົງກ່ອນການທົດສອບແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ເພາະຢູ່ໃນຈຸດນັ້ນເອງ ລັກສະນະໃໝ່ຂອງທັງຜູ້ສະຫລາດແລະຜູ້ໃໝ່ຈະຖືກເປີດເຜີຍ;
ແລະລັກສະນະໃໝ່ນັ້ນບໍ່ເຄີຍຖືກພັດທະນາໃນຍາມວິກິດ, ແຕ່ເປັນແຕ່ການຖືກເປີດເຜີຍເທົ່ານັ້ນ.
ການປະທັບຕານັ້ນ ໃນບັນດາຄວາມໝາຍອື່ນໆ ໝາຍເຖິງການປ່ຽນສະພາບຈາກຈິດໃຈຂອງຊາວ Laodicean
ໄປສູ່ຈິດໃຈຂອງຊາວ Philadelphian. ບັນຫາກໍຄື ເພື່ອໃຫ້ການປ່ຽນສະພາບນັ້ນສຳເລັດໄດ້,
ການທົດສອບປະການທຳອິດສຳລັບແຕ່ລະຄົນໃນພວກເຮົາ ຄືການເຂົ້າໃຈຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ
ຈົນຮອດບັດພົວກເຮົາໄດ້ເປັນຊາວ Laodicean ມາໂດຍຕະຫຼອດ; ເພາະໃນຖານະຊາວ Laodicean
ທຳທິທາງວິນຍານຫຼັກຂອງພວກເຮົາຄືຄວາມຄິດວ່າ ທຸກຢ່າງຖືກຕ້ອງດີຢູ່ແລ້ວ ໃນຂະນະທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວ
ທຸກຢ່າງຜິດພາດໄປໝົດ. ທຳທິນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກວາງລົງ,
ມັນເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາສິ່ງຊົ່ວຊ້າທີ່ຈະຕ້ອງຖືກແຍກອອກຈາກສິ່ງອັນປະເສີດ.

“ທັນທີທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບການປະທັບຕາໄວ້ທຶນຳຜາກຂອງພວກເຂົາ—ມັນບໍ່ແມ່ນຕາປະທັບ
ຫຼືເຄື່ອງໝາຍໃດໆທີ່ສາມາດມອງເຫັນໄດ້, ແຕ່ແມ່ນການຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ ທັງໃນດ້ານສະຕິບັນຍາ
ແລະ ດ້ານຈິດວິນຍານ,
ເພື່ອພວກເຂົາຈະບໍ່ຖືກເຄືອນຄອນໄດ້—ທັນທີທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກປະທັບຕາ ແລະ
ຖືກຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບການສັນສະເທືອນ, ມັນຈະມາເຖິງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນແລ້ວ; ບັດນີ້
ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງມາເຖິງເໝືອດຜ່ວນດິນ, ເພື່ອໃຫ້ຄຳເຕືອນແກ່ພວກເຮົາ,
ເພື່ອພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າ ສິ່ງໃດກຳລັງຈະມາເຖິງ.” Seventh-day Adventist Bible Commentary,
volume 4, 1161.

“ຜູ້ປອບໂຍນ” ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສັນຍາໄວ້ແກ່ສາວົກຂອງພຣະອົງ
ຜູ້ຊົງປອບໂຍນເຂົ້າທັງຫລາຍໃນເວລາແຫ່ງຄວາມຜິດຫວັງ
ຊົງນຳມາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເຂົ້າສູ່ຄວາມຈິງທັງປວງ, ແລະການທີ່ພວກເຮົາ “ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ”
ນັ້ນແຕ່ເປັນທາງທີ່ພວກເຮົາຖືກປະທັບຕາ. “ຄວາມຈິງ” ທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນເວລານີ້
ແມ່ນ “ຄວາມຈິງ” ທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກອອກກ່ອນເວລາປົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນຈະສິ້ນສຸດ, ເພາະວ່າ
“ເວລາຢູ່ໃກ້ແລ້ວ.” ຄວາມຈິງນັ້ນຄືໂຄງສ້າງຂອງປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ຂອງຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ,
ແລະປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ນັ້ນກໍລະບົບປະຫວັດສາດທີ່ການສຳແດງພຣະເຢຊູຄຣິດຖືກເປີດເຜີຍອອກ.
ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ຂອງຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນທີ່ “ຄວາມຈິງ”
ຊົງຖືກນຳສະເໜີເປັນປະຫວັດສາດທີ່ຊ່ອນໄວ້ ຖືກເປີດຜະນຶກອອກ. ການເປີດຜະນຶກຂອງ “ຄວາມຈິງ”
ນັ້ນແຕ່ເປັນສິ່ງທີ່ປະທັບຕາບັນດາຜູ້ທີ່ຮັບຊັດຄວາມທີ່ໄດ້ຖືກປະທັບຜະນຶກໄວ້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ.

ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກປະທັບຕາໄວ້ທຶນຳຜາກຂອງພວກເຂົາລ່ວງໜ້າກ່ອນການສັນສະເທືອນຂອງບັນດາ
ຊາດທີ່ເກີດຄວາມໂກດແຄ້ນ ອັນເກີດຂຶ້ນໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ແລະໂດຍການນັ້ນກໍເລີ່ມຕົ້ນຄວາມພິນາດຂອງຊາດ. ພຣະນິມົດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຄື

“ຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງ” ພຣະທຳພຣະນິມົດ ຊົງບໍ່ຕ້ອງຖືກປົດຜະນຶກອີກຕໍ່ໄປ
ເພາະເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ດົນຈະຕ້ອງຖືກອ່ານ, ຖືກຟັງ
ແລະທື່ນສຸດຄືຖືກຮັກສາໄວ້, ຖ້າພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບພອນ.

ຢູ່ດາ—ບໍ່ແມ່ນອີສະການອິດ—ໄດ້ທຸນພຣະອົງວ່າ, “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອີຍ,
ເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງຈະສຳແດງພຣະອົງແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍ ແລະບໍ່ແກ່ໂລກ?”
ພຣະເຢຊູຕອບແລະຕັດແກ່ເຂົາວ່າ, “ຖ້າຜູ້ໃດຮັກເຮົາ ຜົນນີ້ຈະຮັກສາຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ;
ແລະພຣະບໍດີຂອງເຮົາຈະຊົງຮັກຜົນນີ້, ແລະເຮົາທັງສອງຈະມາຫາຜົນນີ້ ແລະຈະສະຖິດຢູ່ກັບຜົນນີ້.
ຜົນທີ່ບໍ່ຮັກເຮົາ ຍ່ອມບໍ່ຮັກສາຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ; ແລະພຣະວັດຈະນະທິພວກທ່ານໄດ້ຍິນນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ
ແຕ່ເປັນຂອງພຣະບໍດີຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ. ເຮົາໄດ້ກ່າວເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ແກ່ພວກທ່ານ
ໃນຂະນະທີ່ເຮົາຍັງຢູ່ກັບພວກທ່ານ. ແຕ່ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ ຄືພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ
ຜົນທີ່ພຣະບໍດີຈະຊົງໃຊ້ມາໃນນາມຂອງເຮົາ ພຣະອົງນັ້ນຈະຊົງສອນພວກທ່ານທຸກສິ່ງ
ແລະຈະຊົງເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານລະນຶກເຖິງທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວແກ່ພວກທ່ານ.” ໂຍຮັນ 14:22–26

ສຳລັບຜູ້ທີ່ຮັກສາຂ່າວສານທີ່ກຳລັງຖືກປົດຜະນຶກນັ້ນ ພຣະສັນຍາກໍຄືວ່າ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນຈະ “ສອນ”
ພວກເຮົາເຖິງ “ສິ່ງທັງປວງ” ຄື“ທຸກສິ່ງ” ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວ “ແກ່ພວກທ່ານ.”
ນີ້ຄືພຣະສັນຍາທີ່ໄດ້ສຳເລັດແລ້ວແກ່ສາວົກທັງຫຼາຍທີ່ເມືອງເອມາອູດ ແລະຕ່າງໆນັ້ນແກ່ສາວົກສືບເອັດຄົນ.
ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ເອົາພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກຈາກຕາຂອງສາວົກເອມາອູດທີ່ຖືກ “ຢັບຢັ້ງໄວ້”
ແລະຕ່າງໆນັ້ນໄດ້“ເປີດ” “ຄວາມເຂົ້າໃຈ” ຂອງສາວົກສືບເອັດ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາສາມາດ “ເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີ”
ຢ່າງຕັ້ງແຕ່ພຣະອົງກຳລັງບັນທຶກພຣະສັນຍາໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ດຶກລົງຊື່ໃນ “ຍຸກສຸດທ້າຍ”
ຜູ້ທີ່ຈະຫວນກັບຈາກຄວາມຜິດຫວັງຂອງພວກເຂົາ, ກັບໃຈຈາກສະພາບລາວໂອດິດຂອງພວກເຂົາ
ແລະຍອມຮັບ “ຄວາມຈິງ.” “ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ” ໃນ “ຍຸກສຸດທ້າຍ” ຈະ “ນຳສົ່ງທັງປວງມາສູ່” “ຄວາມລະນຶກ”
ຂອງພວກເຮົາ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງສອນພວກເຮົາເຖິງ “ສິ່ງທັງປວງ.”
ສຳຄັນພໍ້ກັນກັບການນຳຄວາມຈິງໃນອະດີດມາສູ່ຄວາມລະນຶກຂອງພວກເຮົາ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງສອນພວກເຮົາເຖິງສິ່ງທັງປວງນັ້ນ ພຣະອົງຍັງຈະ “ສຳແດງສິ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ”
ແກ່ພວກເຮົາດ້ວຍ.

ແຕ່ເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ພວກທ່ານວ່າ ການທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນເປັນປະໂຫຍດແກ່ພວກທ່ານ;
ເພາະຖ້າເຮົາໄປ ພຣະຜູ້ປອບໂຍນຈະບໍ່ມາຫາພວກທ່ານ; ແຕ່ຖ້າເຮົາໄປ
ເຮົາຈະສົ່ງພຣະອົງມາຫາພວກທ່ານ. ແລະເມື່ອພຣະອົງມາແລ້ວ ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ໂລກປະຈັກແຈ້ງເຖິງບາບ
ເຖິງຄວາມຊອບທຳ ແລະເຖິງການພິພາກສາ: ເຖິງບາບນັ້ນ ເພາະເຂົາບໍ່ເຊື່ອໃນເຮົາ; ເຖິງຄວາມຊອບທຳນັ້ນ
ເພາະເຮົາໄປຫາພຣະບໍດີຂອງເຮົາ ແລະພວກທ່ານຈະບໍ່ເຫັນເຮົາອີກ; ເຖິງການພິພາກສານັ້ນ
ເພາະເຈົ້ານາຍແຫ່ງໂລກນີ້ຖືກພິພາກສາແລ້ວ. ເຮົາຍັງມີຫຼາຍສິ່ງຈະກ່າວແກ່ພວກທ່ານ
ແຕ່ບັດນີ້ພວກທ່ານຍັງຮັບໄວ້ບໍ່ໄດ້. ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງ, ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ, ສະເດັດມາແລ້ວ
ພຣະອົງຈະຊົງນຳພາພວກທ່ານເຂົ້າໄປໃນຄວາມຈິງທັງສິ້ນ: ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ກ່າວຕາມພຣະອົງເອງ;
ແຕ່ສົ່ງໃດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຍິນ ພຣະອົງຈະກ່າວສົ່ງນັ້ນ:
ແລະພຣະອົງຈະສຳແດງສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຈະມາໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮັບພຣະກຽດ:
ເພາະພຣະອົງຈະຮັບຈາກສົງທິເບັນຂອງເຮົາ ແລະຈະສຳແດງແກ່ພວກທ່ານ. ໂຍຮັນ 16:7–14.

ໃນເວລານີ້ພຣະຜູ້ປອບໂຍນຈະ “ນຳພາ” ພວກເຮົາເຂົ້າສູ່ “ຄວາມຈິງ,” “ສົ່ງສອນພວກເຮົາທຸກສິ່ງ,” ລວມທັງ
“ສົ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ,” ເພາະໃນເວລານີ້ພຣະເຢຊູຍັງມີ“ຫຼາຍສິ່ງທີ່ຈະກ່າວແກ່” ພວກເຮົາ. ບັນດາສົ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ
ບໍ່ວ່າຈະເປັນສົ່ງຈາກ “ຄວາມລະນຶກ” ຂອງພວກເຮົາ, “ສົ່ງທີ່ຈະມາເຖິງ” ຫຼື“ສົ່ງ” ອັນຫຼາຍທີ່ພຣະອົງຍັງມີ“ອີກ”
ທີ່ຈະກ່າວແກ່ພວກເຮົາ ນັ້ນແຫຼະແມ່ນສົ່ງທີ່ປະທັບຕາພວກເຮົາໄວ້ສຳລັບວິກິດການທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ.
ມັນເປັນເລື່ອງນັ້ນ ເພາະຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງເປັນຕົວແທນແຫ່ງລັດເດດໃນການຊົງສ້າງຂອງພຣະອົງ.
ພຣະອົງປະທັບຕາພວກເຮົາໄວ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນວິກິດການທີ່ຈະມາເຖິງ ເພາະພຣະອົງມີພຣະປະສົງໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້

ຮັບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າເຖິງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດອັນສັກສິດ. ການຂົ່ມເຫັງນັ້ນໄດ້ຊີ້ຢ່າງຈົ່ງແຈ້ງວ່າ ຄຳເວົ້າແລະການກະທຳທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃນອະດີດຈະຖືກລະນຶກເຖິງ ແລະຖືກນຳໃຊ້ຕໍ່ຕ້ານພວກເຮົາ ເໝືອນດັ່ງທີ່ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຄຣິດຖືກບົດເບືອນໃຫ້ຜິດໄປເພື່ອໃຊ້ຕໍ່ຕ້ານພຣະອົງ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ ພວກເຮົາກໍຈະຕ້ອງປະກາດຂ່າວສານນັ້ນເປັນພະຍານຫຼັກຖານຕໍ່ຕ້ານການກະບົດຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນເອເຊກຽນ ແລະ ພຣະຄຣິດ.

ຈົ່ງລະນຶກເຖິງຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າວ່າ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ໃຫຍ່ກວ່ານາຍຂອງຕົນ. ຖ້າເຮົາໄດ້ຂົ່ມເຫັງເຮົາ, ເຮົາກໍຈະຂົ່ມເຫັງພວກເຈົ້າດ້ວຍ; ຖ້າເຮົາໄດ້ຮັກສາຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ, ເຮົາກໍຈະຮັກສາຖ້ອຍຄຳຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍ. ແຕ່ສາລະພັດສົງເຫັນ ເຮົາຈະກະທຳແກ່ພວກເຈົ້າເພາະນາມຂອງເຮົາ, ເນື່ອງຈາກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ. ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ມາແລະກ່າວແກ່ເຮົາ, ເຮົາກໍຄົງຈະບໍ່ມີບາບ; ແຕ່ບັດນີ້ເຮົາບໍ່ມີຂໍ້ອ້າງສຳລັບບາບຂອງຕົນ. ຜູ້ທີ່ກົງດຊັງເຮົາ ກໍກົງດຊັງພຣະບໍດີຂອງເຮົາດ້ວຍ. ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ກະທຳການທັງຫຼາຍທຳມາກເຮົາ ຊຶ່ງບໍ່ມີໃຜໃດອັນໄດ້ກະທຳ, ເຮົາກໍຄົງຈະບໍ່ມີບາບ; ແຕ່ບັດນີ້ເຮົາໄດ້ເຫັນແລ້ວ ແລະໄດ້ກົງດຊັງທັງເຮົາແລະພຣະບໍດີຂອງເຮົາ. ແຕ່ການນີ້ເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອຖ້ອຍຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາຈະສຳເລັດວ່າ, ເຮົາໄດ້ກົງດຊັງເຮົາໂດຍບໍ່ມີເຫດ. ແຕ່ເມື່ອພຣະຜູ້ປອບໂຍນສະເດັດມາ, ຜູ້ທີ່ເຮົາຈະຊົງໃຊ້ມາຫາພວກເຈົ້າຈາກພຣະບໍດີ, ຄືພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ ຜູ້ຊົງອອກມາຈາກພຣະບໍດີ, ພຣະອົງນັ້ນຈະເປັນພະຍານເຖິງເຮົາ. ໂຢຮັນ 15:20–26.

“ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ” ຜູ້ຊົງເປັນ “ຜູ້ປອບໂຍນ” ຈະ “ເປັນພະຍານເຖິງ” ພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊົງເປັນ “ຄວາມຈິງ.” ແລະ “ຄວາມຈິງ” ນັ້ນຄື Alpha ແລະ Omega, ຜູ້ທຳອິດ ແລະ ຜູ້ສຸດທ້າຍ, ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຈຸດສິ້ນສຸດ. ປະຫວັດສາດທີ່ເລືອນລັບຂອງພຣະອົງທັງເຈັດ ຊົງໃນເວລານີ້ກຳລັງຖືກເປີດຜະນຶກອອກ ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝູນສີຟ້າ. ຫຼັງຈາກວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ເຢເຣມຢາໄດ້ສະໜອງແບບຢ່າງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະເລືອກກັບຄືນໄປຫາພຣະອົງ ຜູ້ຊົງຮັກພວກເຮົາກ່ອນ. ໃນການບັນລຸວຽກງານແຫ່ງການກັບຄືນນັ້ນ ພວກເຮົາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການແຍກສົງທິວຄຳອອກຈາກສົງທິຕຳຊ້າ. ຖ້າພວກເຮົາດຳເນີນຄວາມລອດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ສຳເລັດ ດ້ວຍຄວາມຍື່ນແລະການສັ່ນສະເທົ້ນ ແລະບັນລຸວຽກງານນັ້ນ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຖືກປະທັບຕາ ແລະໃນທັນທີກໍຈະເຂົ້າສູ່ວິກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດໂລກ. ພວກເຮົາຍັງຈະໄດ້ຮັບສົດພິເສດໃນການປະສົບປະຫວັດສາດນັ້ນ ຊຶ່ງພວກສາດສະດາ, ພວກກະສັດ ແລະ ຄົນຊອບທຳໄດ້ບຳຖະໜາທີ່ຈະເຫັນ.

ຜູ້ທີ່ຮັບເອົາພາລະກິດນັ້ນແລະກັບຄືນມາ “ຈະດຳເນີນຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງທີ່ສົ່ງອອກມາຈາກພຣະທີ່ນັ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ,” ແລະໂດຍ “ທາງບັນດາທູດສະຫວັນ ຈະມີການສື່ສານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງລະຫວ່າງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ,” ຊຶ່ງເປັນຂະບວນການສື່ສານທີ່ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ເປີດຂອງພຣະທຳພຣະນິມົດ.

“ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນໃນໂລກນີ້ໄດ້ເຂົ້າຂ້າງສັດຕູເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນໄດ້ກ້າຍເປັນຜູ້ບໍ່ຊື່ສັດ. ຍັງມີຄົນຈຳນວນນ້ອຍຜູ້ສັດຊື່ທີ່ຈົ່ງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ; ເພາະວ່າໂຢຮັນໄດ້ຂຽນວ່າ: ‘ພວກນີ້ແຕ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຮັກສາຄວາມເຊື່ອຂອງພຣະເຢຊູ.’ ພຣະນິມົດ 14:12. ໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ການສູ້ຮົບຈະຖືກດຳເນີນຢ່າງຮຸນແຮງລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ. ໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ທຸກສິ່ງທີ່ສາມາດຖືກສັນຄອນໄດ້ຈະຖືກສັນຄອນ, ເພື່ອວ່າສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຖືກສັນຄອນໄດ້ນັ້ນຈະຄົງຢູ່.”

“ຊາຕານເປັນນັກສຶກສາພຣະຄຳພີຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນ. ມັນຮູ້ວ່າເວລາຂອງມັນສິ້ນ, ແລະມັນພະຍາຍາມໃນທຸກດ້ານເພື່ອຕໍ່ຕ້ານພຣະກົດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນໂລກນີ້. ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະພັນລະນາໃຫ້ເຫັນໄດ້ວ່າ ປະສົບການຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ້ງຈະຍັງມີຊີວິດຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເມື່ອວັດສະໜີແຕ່ງສະຫວັນ ແລະການຂົ່ມເຫັງຊ້າອີກຄັ້ງເຫມືອນໃນອະດີດ ຖືກຫຼອມລວມເຂົ້າດ້ວຍກັນ. ພວກເຂົາຈະດຳເນີນຢູ່ໃນແຮງສະຫວ່າງທີ່ສົ່ງອອກມາຈາກພຣະບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ. ໂດຍທາງບັນດາທູດສະຫວັນ ຈະມີການສື່ສານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງລະຫວ່າງສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະຊາຕານ, ທີ່ຖືກຫ້ອມລວມດ້ວຍບັນດາທູດຊົ່ວ ແລະອ້າງຕົນວ່າເປັນພຣະເຈົ້າ, ຈະກະທຳການອັດສະຈັນທຸກຊະນິດ ເພື່ອຫຼອກລວງ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ແມ່ນກະທຳຜູ້ທີ່ຖືກຊົງເລືອກໄວ້. ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ພົບຄວາມປອດໄພຂອງຕົນໃນການກະທຳການອັດສະຈັນ, ເພາະຊາຕານຈະລອກແບບການອັດສະຈັນທີ່ຈະຖືກກະທຳນັ້ນ. ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຜ່ານການລອງແລະການທົດສອບແລ້ວ ຈະພົບພະລັງຂອງພວກເຂົາໃນໝາຍສຳຄັນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ Exodus 31:12–18. ພວກເຂົາຕ້ອງຢືນຢັດເທິງພຣະວັດຈະນະທີ່ມີຊີວິດວ່າ: ‘ມີຂຽນໄວ້ແລ້ວ.’ ນີ້ແມ່ນຮາກຖານດຽວທີ່ພວກເຂົາສາມາດຢືນຢ່າງໝັ້ນຄົງໄດ້. ຜູ້ທີ່ໄດ້ລະເມີດພັນທະສັນຍາຂອງຕົນກັບພຣະເຈົ້າ ໃນວັນນັ້ນຈະປາດສະຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະປາດສະຈາກຄວາມຫວັງ.”

ຜູ້ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຈະຖືກຈຳແນກອອກໂດຍພິເສດເນື່ອງມາຈາກການຖືສຳຄັນຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສີ່ ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງພຣະອຳນາດໃນການຊົງສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນພະຍານຕໍ່ການທົດສອບອົງຊົງຮຽກຮ້ອງເອົາຄວາມເຄົາລົບນັບຖື ແລະການຖອດອອກຈາກມະນຸດ. ຄົນຊົ່ວຈະຖືກຈຳແນກອອກໂດຍຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຂົາໃນການທຳລາຍອະນຸສອນຂອງພຣະຜູ້ສ້າງ ແລະໃນການຍົກຊຸສະຖາບັນຂອງໂຮມ. ໃນປະເດັນແຫ່ງຄວາມຂັດແຍ້ງນີ້ ຄຣິສຕະຈັກທັງປວງຈະຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງຈຳພວກໃຫຍ່ ຄື ພວກທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ ແລະພວກທີ່ນະມັດສະການສັດຮ້າຍ ແລະຮູບຂອງມັນ ແລະຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າສາດສະໜາຈັກ ແລະລັດຈະຮ່ວມກັນໃຊ້ອຳນາດຂອງຕົນເພື່ອບັງຄັບຄົນທັງປວງ, “ທັງຜູ້ນ້ອຍ ແລະຜູ້ໃຫຍ່, ທັງຄົນຮັ່ງມີ ແລະຄົນຍາກຈົນ, ທັງຄົນອິດສະຫຼະ ແລະຂ້າທາດ,” ໃຫ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍກໍຕາມ ແຕ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບມັນ. Revelation 13:16. ຜູ້ພະຍາກອນແຫ່ງເກາະປັດໂມດໄດ້ເຫັນ “ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະເໝືອນສັດຮ້າຍ ແລະເໝືອນຮູບຂອງມັນ ແລະເໝືອນເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນ ແລະເໝືອນຈຳນວນແຫ່ງຊື່ຂອງມັນ, ກຳລັງຢືນຢູ່ເທິງທະເລແກ້ວ, ຖືພິນຂອງພຣະເຈົ້າ,” ແລະກຳລັງຮ້ອງເພງຂອງໂມເຊ ແລະຂອງພຣະເມສານ້ອຍ. Revelation 15:2.

“ການທົດສອບແລະຄວາມທຸກລຳບາກອັນໜ້າຢ້ານກຳລັງຄອບຖ້ຳປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ ຈົດວິນຍານແຫ່ງສົງຄາມກຳລັງປຸກປັ້ນບັນດາປະຊາຊາດຈາກສຸດຂອບໂລກດ້ານໜຶ່ງໄປຫາອີກດ້ານໜຶ່ງ. ແຕ່ທຳມະກາງເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກທີ່ກຳລັງຈະມາເປັນ, —ເປັນເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີ ມາແລ້ວ ແຕ່ມີຊົນຊາດເກີດຂຶ້ນ, —ປະຊາຊົນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຄັດເລືອກໄວ້ຈະຢືນຢູ່ຢ່າງຫວັງໄປໄຫວ. ຊາຕານແລະບັນດາບໍລິວານຂອງມັນບໍ່ອາດທຳລາຍພວກເຂົາໄດ້, ເພາະທູດສະຫວັນຜູ້ຊຶ້ງມີກຳລັງຍິ່ງໃຫຍ່ຈະປົກປ້ອງພວກເຂົາ.” Testimonies, volume 9, 15–17.

ເປັນສິ່ງທີ່ຄວນແກ່ການພິຈາລະນາວ່າ ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ແມ່ນຕອນສິ້ນສຸດຂອງບົດໜັງສືທີ່ລົ້ມຕົ້ນຢູ່ໜ້າສືບເອັດຂອງ Testimonies ເຫຼື້ອມທີ່ເກົ່າ, ຊຶ່ງອາດຖືກເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າເປັນຕົວແທນຂອງ ເກົ້າ-ສືບເອັດ. ເປັນສິ່ງທີ່ຄວນສັງເກດດ້ວຍວ່າ ຫົວຂໍ້ນັ້ນກ່ຽວກັບພຣະບ່າວທີ່ກຳລັງສະເດັດມາ, ແລະຍັງກ່ຽວໂຍງໄປເຖິງແຜນພາບຂອງ Habakkuk ອີກ,

ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ Paul ໄດ້ນຳຂໍ້ພະຄຳພີທຳນຽນໄວ້ໃນພຣະທຳ Hebrews ມາ. ຕອນຕົ້ນຂອງບົດນັ້ນກຳລັງໝາຍເຖິງປະຫວັດສາດທີ່ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ກະດານສອງແຜ່ນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເຂົ້າສູ່ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງ Adventism, ແລະວ່າຫົວຂໍ້ນັ້ນຄື ວິກິດຄົງສຸດທ້າຍ, ຊຶ່ງບົ່ງຊີເຖິງສຽງຮ້ອງກາງຄືນຄົງສຸດທ້າຍ. ຕອນສິ້ນສຸດຂອງບົດນັ້ນສອດຄ່ອງຢ່າງສົມບູນກັບຕອນຕົ້ນ, ເພາະທັງຕອນຕົ້ນແລະຕອນທ້າຍລ້ວນແຕ່ກ່າວເຖິງວິກິດຄົງສຸດທ້າຍ.

“ພາກທີ 1—ສຳລັບການສະເດັດມາຂອງກະສັດ”

“ອີກພຽງໄມ່ດົນ, ແລະ ພຣະອົງຜູ້ຊົງຈະສະເດັດມານັ້ນຈະສະເດັດມາ, ແລະ ຈະບໍ່ຊັກຊ້າ.” ເຮັບເຮີ 10:37.

“ວິກິດການສຸດທ້າຍ”

“ພວກເຮົາກຳລັງດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ. ໝາຍສຳຄັນຕ່າງໆແຫ່ງຍຸກສະໄໝທີ່ກຳລັງສຳເລັດຢ່າງວ່ອງໄວ ປະກາດວ່າການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດຢູ່ໃກ້ແລ້ວ. ວັນເວລາທີ່ພວກເຮົາດຳລົງຢູ່ນັ້ນເປັນວັນເວລາອັນແຫ່ງຂຶ້ນແລະສຳຄັນ. ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຖືກຖອນອອກຈາກແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງຄ່ອຍໆ ແຕ່ແນ່ນອນ. ໄພພິບັດແລະການພິພາກສາກຳລັງຕົກລົງມາແລ້ວເທິງບັນດາຜູ້ທີ່ໄຫຼ່ໄຫຼນັ້ນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ. ໄພພິບັດທັງຫຼາຍທາງບົກແລະທາງທະເລ, ສະພາບຂອງສັງຄົມທີ່ບໍ່ໝັ້ນຄົງ, ສຽງເຕືອນໄພແຫ່ງສັງຄາມ, ລ້ວນເປັນລາງບອກເຫດ. ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຄາດບອກເຖິງເຫດການທີ່ກຳລັງເຂົ້າມາ ຊຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຫຼາຍທີ່ສຸດມາໄດ້.” Testimonies, volume 9, 11.

ຖ້າພວກເຮົາກັບໃຈແລະຍອມຮັບການຊົງເອີ້ນອັນສູງສົງໃນການເປັນ “ບາກ” ຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກແທນໄວ້ໂດຍເຢເຣມີຍາ, ພວກເຮົາຈະໄດ້ມີສ່ວນໃນບໍ່ຊ້ານໃນການຮວບຮວມຄົງຍົງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດອັນສັກສິດ.

ພຣະອົງໄດ້ຕັດຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄວາມຫວັງແລະຄວາມກ້າຫານແກ່ພວກເຂົາດ້ວຍ. “ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງທ່ານທັງຫຼາຍວຸ້ນວາຍເລື້ອຍ” ພຣະອົງຕັດວ່າ; “ທ່ານທັງຫຼາຍເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງເຊື່ອໃນເຮົາດ້ວຍ. ໃນພຣະນິເວດຂອງພຣະບໍດີາຂອງເຮົາມີຫຼາຍໆສິ່ງທີ່ເຫຼາຍແຫ່ງ: ຖ້າບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນ ເຮົາຈະໄດ້ບອກທ່ານແລ້ວ. ເຮົາໄປຈັດຕັ້ງມຸມບ່ອນໄວ້ສຳລັບທ່ານ. ແລະຖ້າເຮົາໄປແລະຈັດຕັ້ງມຸມບ່ອນໄວ້ສຳລັບທ່ານແລ້ວ ເຮົາຈະກັບມາອີກ ແລະຈະຮັບທ່ານໄປຢູ່ກັບເຮົາເອງ; ເພື່ອວ່າບ່ອນທີ່ເຮົາຢູ່ນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ຢູ່ດ້ວຍ. ແລະບ່ອນທີ່ເຮົາໄປນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຮູ້ ແລະທາງນັ້ນທ່ານທັງຫຼາຍກໍຮູ້.” ໂຢຮັນ 14:1–4. ເພາະເຫັນແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ມາໃນໂລກ; ເພື່ອພວກທ່ານ ເຮົາໄດ້ກະທຳພາລະກິດຢູ່. ເມື່ອເຮົາຈາກໄປ ເຮົາກໍຈະຍັງຄົງກະທຳພາລະກິດຢ່າງຈົ່ງຈັ່ງເພື່ອພວກທ່ານ. ເຮົາໄດ້ມາສູ່ໂລກເພື່ອສຳແດງເຮົາເອງແກ່ພວກທ່ານ ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ເຊື່ອ. ເຮົາໄປຫາພຣະບໍດີາຂອງເຮົາແລະຂອງພວກທ່ານ ເພື່ອຮ່ວມພຣະອົງໃນການກະທຳເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ພວກທ່ານ.

“ພຣະອົງຕັດວ່າ, ‘ເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ພວກທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ, ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາ, ຜູ້ນັ້ນຈະກະທຳບັນດາກິດການທີ່ເຮົາກະທຳນັ້ນດ້ວຍ; ແລະຜູ້ນັ້ນຈະກະທຳກິດການທີ່ໃຫຍ່ກວ່າເຫຼົ່ານີ້, ເພາະເຮົາໄປຫາພຣະບໍດີາຂອງເຮົາ.’” ໂຢຮັນ 14:12. ໂດຍຂໍ້ຄວາມນີ້, ພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ຫມາຍຄວາມວ່າພວກສາວິກຈະທຸ່ມເທຄວາມພະຍາຍາມອັນສູງສົງຍົງກວ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳ, ແຕ່ວ່າວຽກງານຂອງພວກເຂົາຈະມີຂອບເຂດກວ້າງໃຫຍ່ກວ່າ. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງພຽງແຕ່ການກະທຳການອັດສະຈັນເທົ່ານັ້ນ,

ແຕ່ກ່າວເຖິງທຸກສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ການດຳເນີນງານຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.
'ເມື່ອອົງຜູ້ຊົງປອບໂຍນມາເຖິງ,' ພຣະອົງຕັດວ່າ, 'ຜູ້ທີ່ເຮົາຈະສົ່ງມາຫາພວກທ່ານຈາກພຣະບິດາ,
ຄືພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ, ຜູ້ຊົງອອກມາຈາກພຣະບິດາ, ພຣະອົງນັ້ນຈະເປັນພະຍານເຖິງເຮົາ;
ແລະພວກທ່ານກໍຈະເປັນພະຍານດ້ວຍ, ເພາະພວກທ່ານໄດ້ຢູ່ກັບເຮົາຕັ້ງແຕ່ເດີມມາ.' ໂຍຮັນ 15:26, 27."

"ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ສຳເລັດລົງຢ່າງອັດສະຈັນ. ຫຼັງຈາກການສະເດັດລົງຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,
ພວກສາວົກເຕັມບຽງມດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະອົງ ແລະຕໍ່ບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງພຣະຊົນເພື່ອພວກເຂົາ,
ຈົນດວງໃຈທັງຫຼາຍຖືກເຮັດໃຫ້ອ່ອນລົງໂດຍຖ້ອຍຄຳທີ່ພວກເຂົາກ່າວ
ແລະໂດຍຄຳອະທິຖານທີ່ພວກເຂົາຖວາຍ. ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວດ້ວຍຣົດອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານ;
ແລະພາຍໃຕ້ອິດທິພົນແຫ່ງຣົດອຳນາດນັ້ນ, ຫຼາຍພັນຄົນໄດ້ກັບໃຈເຊື່ອ." Acts of the Apostles, 21, 22.